

Štít nad Lučným potokem

Dřina na Wiesbachhornu

FOTO: ARCHIV

DOPRAVA

Do Zell am See autem přes hraniční přechod Dolní Dvořiště (pokud se zde tvoří velká fronta, vyplatí se ho objet přes nedaleké Studánky) a po dálnici přes Linz a Salcburk k Bischofshofenu. Silnicí podél řeky Salzach do Zell am See a na Kaprun. Za lyžařským centrem silnička pokračuje až k několika menším parkovištím a jednomu obřím betonovému monstře Kesselfall. Auta v něm parkují v několika patrech.

Sem jezdí příměstský autobus z Zell am See přes Kaprun. Jeho zastávky nesou logo Postbus. V letní sezóně tady lze přesednout na další autobus, který tunelem odváží turisty k pozemní lanovce. Ta je vyveze o několik set metrů výše, kde přesedají na další autobus a ten je odveze okolo přehrady Wasserfall a salaše Furthermoar na hráz přehrady Mooser

Díky vysokohorské silnici z Kaprunu k přehradám Wasserfall a Mooser ve Vysokých Taurách se lze pohodlně dostat až do samého srdce Východních Alp mezi nejvyšší rakouský štít Grossglockner (3770 m), sněhový Wiesbachhorn (3564) a skalnatý Kitzsteinhorn (3027).

Turistům zde je možné doporučit výstup k přehradám, horským vlkům na chatu Heinricha Schwaigera vysoko nad hladinou a znalcům až na dominantní vrchol Wiesbachhorn, ze kterého je vidět do Tyrol i k Salcburku. „Wiesbachhorn má jehlanovitý tvar, který je

nejkrásnější z celého Tyrolska,“ je přesvědčený redaktor turisticko-horolezeckého časopisu Alpin Horst Höfler. „Jeho elegantní firnový hřeben nabízí neskutečně krásnou a dlouhou vysokohorskou túru.“

Pěší výstup na Wiesbachhorn, neboli Štít nad Lučným potokem, začíná na parkovišti u hotelu Kesselfall (1069 m). Ze silnice do lesa tu odbočuje pěšina ke spodní stanici pozemní lanovky. Pod ní se dá přespat ve spacím pytli na několika parkovištích pod širým nebem nebo dokonce v obřím betonovém několikapatrovém krytém parkovišti.

Údolí vodopádů

Brzy ráno jdeme svižně, ale máme čas obdivovat vysoké vodopády po obou stranách údolí. Podél jednoho dokonce několik stovek metrů stoupáme. Přitom podcházíme pozemní lanovku třemi krátkými tunely vytesanými do skály. Okolo tečou desítky malých potůčků, a tak s sebou nemusíme v batohu nosit pití. Prostě nastavíme ruku a z ní pijeme chladnou a chutnou vodu. Míjíme horní stanici lanovky, překračujeme silnici a před prvním z osmi číslovaných tunelů pro autobusy odbočujeme doleva dolů do svahu.